

DE
ADVOCATIIS
FEVDALIBVS

TRACTATVS IVRIDICVS,
AVTORE ERASMO A CHOKIER
I. C. Leodiensi.

COLONIAE AGRIPPINAE,
Apud IOANNEM KINCKIUM sub Monocerote,
M. DC. XXIV.

PERILLI *svi* AC Rmo. Domino D.no

ARNOLDO A BOCHOLTZ

ECCLESIA RVM HILDESIMENSIS,
LEODIENS. & TONGRENS. PRAEPOSITO,
DYNASTÆ IN BOCHOLTZ,
Cortezem &c.

Qvod olim celebris ille Cato Maior asseruit, plus se Reipubl. profuisse disciplinam militarem cōferendo in litteras, quàm hostes expugnando; quippe quod vnus ætatis sint ea, quæ fortiter fiunt, ac verò, quæ pro Reipubl. utilitate scribuntur, æternæ posteritati mandantur, id ego de iurisprudencia, quæ militaris prudentiæ cognata, aliarumq; scientiarum dominatrix est, iure assero, plus longè de Reipubl. mereri, qui litterarum monumentis, iurisprudenciæ arcana illustrant, quàm qui priuatis Themidibus lucernam iuxta parcemiam Euangelicam, sub modio ponentes, vitam occulto Iurisprudenciæ studio transigunt. Quod quidem hætenus me mouit, vt Iurisdictionis ordinariæ in exemptos, vicissimque exemptionum à Iurisdictione Ordinaria materiam à nemine prius discussam, sub auspicijs Ser. mi Reu. ⁿⁱ FERDINANDI Electoris Colonien. optimi nostri Principis Leodiens. duobus successiuè tomis, bono, ni fallor Orthodoxi orbis euulgarè. Cùm autem eadem interdum studia interiungerem, atque aduocatas, quibus orbis Christianus, ac præsertim Germania, Belgiumq; abundat, pro Ecclesiarum, quæ iam ab hæreticis oppugnantur, protectione, defensioneq; stabilitas, conuersâ manu in earum damnum atq; perniciem, partim ex ignorantia, partim ex amphibologia Aduocatialis istius potestatis cedere animaduertentem, animum induxi meum ad illarum explicationem, enucleationemque ac impendio magis, quò frequentiore studio in hoc materiæ pelago inueni neminem, qui ex professo eam pertractaret: paucissimos verò tantum, qui eam cursim & velut per satyram attingentes, tanquam si in aqua hærent, subsistant, testenturq;

DE
ADVOCATIIS FEV-
DALIBVS, QVAS GERMANI

Vogt / aut Vogtthey / Galli Aduocati vocant,

TRACTATVS,

AVTORE ERASMO A CHOKIER
I. C. LEODIENSI.

QVAESTIO I.

[De antiquitate Aduocatorum, deque varia eorum nomen-
clatura.

SUMMARIUM.

- 1 De antiquitate Aduocatorum.
- 2 Profluxerunt à Romanis.
- 3 Qua & Hotomannus de Aduocatiis no-
tarit.
- 4 Aduocati à quibusdam vocantur sus-
cepti.
- 5 Aduocatia dicitur tutela sacerdotalis
alicuius collegij.
- 6 Aduocati à priscis vocabantur Mam-
burgi.
- 7 Analogia Aduocatorum cum defensori-
bus ciuitatum.
- 8 Aduocatorum institutio & causa &
fides.
- 9 Pitæus ad Cons. Troyenses quadam de Ad-
uocatiis scripsit, qua hic recensentur.
- 10 Aduocatia frequentes sunt apud Ger-
manos.

Duocatorum vsum antiquum esse constat abunde ex historiarum monumentis. Extant etenim etiamnum aliquot constitutiones Caroli Magni, Pipini, Ludouici, Lotharij, aliorumque Imperatorum de Aduocatiis & Vicedominis, in lib. Legum Baiuoriarum Tit. de Aduocatiis & Vicedominis. In Concilioque Carthagenensi quinto constitutum legitur *cap. ab Imperatoribus, 23. quest. 3.* ab Imperatoribus postulandos esse defensores ecclesiis per quos protegantur, cum prouisione episcoporum aduersus potentias diuitum, à quibus ecclesiæ solebant plerumque nimis affligi, *Spec. Tract. de modo celebrandi Conc. generalis, Rub. 40. De defensorib. eccles. à principe postuland.* Credo ego cum Vdalrico Zasio, de Feudis part. 1. nu. 1. & l. 2. in prin. de origine iuris, & Budæo in annot. ad pandect. l. Herennius. ff. de euictio. Aduocantias hodierni temporis à vetustis Romanorum moribus profluxisse. Quippe quod nascente Romana Republica, ac potius iam adulta Potentes, populorum causas

A tuendas